No. 16, 26 APRIL 1941

De Nationaal-Socialistische Vrouw

Verschijnt om de 14 dagen. — Uitgave: NENASU, Leiden
Opstelster: A. W. te Luij, Nieuwe Schoolstraat 16a, Den Haag, Tel. 115482
Administratie-adres: Postbus No. 2 — Leiden — Telefoon No. 21545

Abonnementsprijs: f 0.79 per halfjaar: f 1.58 per jaar; bij vooruitbetaling op giro 207915 t.n.v. Volk en Vaderland, Leiden (met vermelding „Vrouwenblad"). Voor zoover de voorraad strekt kunnen losse nummers worden aangevraagd bij de Nenasu, Postbus 2, Leiden. Prijs 10 cent met inbegrip van porti. Advertenties 50 cent per regel. Korting bij contract

ONZE WAPENRUSTING

Wij werden getroffen door een artikel „Glasharde Kerels" in „Onze Taak" van 10 April j.l., het orgaan van District 24.

In dit artikel heeft de schrijver het over onze kameraden, „die uit den troep gerukt zijn om het Vaderland te dienen in een openbaar ambt". Schrijver wijst er verder op hoe deze kameraden zich voortdurend moeten sterken met de gedachte, dat zij daar zijn neergezet, omdat zij soldaten van Mussert zijn.

„Glashard om bestand te zijn tegen de democratische gewoonten, die zulke verplichte relaties omgeven. Glashard om zichzelf te blijven, soldaat van Mussert, geen stroobreedte afdoen aan zijn opvatting ten aanzien van bestaande bepalingen..."

Zoo is het. En dit moet niet alleen gelden voor onze mannen, maar.... vooral ook voor de vrouwen.

Moeten de vrouwen dan van die harde wezens worden met op elkaar geknepen lippen, met harde koude oogen en met een ondoordringbaar pantser van staal om zich heen?

Verre van dat. Het is juist dat type van vrouwen waartegen wij „iets hebben".

Maar de nationaal-socialistische vrouw, die in dienst staat van haar volk en vaderland, die in dienst staat van de Beweging, die in dienst staat van de Jeugd — het volk van de toekomst — zij moet glashard zijn tegen zichzèlf. Zij moet kunnen blijven staan als een rots in de branding. Geen invloeden van buitenaf om haar en daardoor haar gezin te ondermijnen, mogen ook maar een millimeter vat op haar krijgen.

Zij staat met de armen uitgespreid beschermend voor het kind — de jeugd. Zij duldt geen vreemden invloed, geen verzwakkende verlokkelijkheden die het kind bespringen en die de ziel van dit kind aan flarden trachten te scheuren.

Dàn is zij hard — glashard, de nationaal-socialistische vrouw en moeder, want men tracht aan haar vleesch en bloed te raken, dat eigen vleesch en bloed dat bewaard moet blijven voor het eigen volk.

Zij moet weten „neen" te zeggen, de nationaal-socialistische vrouw, wanneer zij hiermede het algemeen belang dient — ook al is dit „neen" soms nog zoo moeilijk en o zoo lastig. Want een toegevend „ja" — ach, het vergemakkelijkt de dingen soms zoo.

Maar de glasharde vrouw geeft immers niets om het gemak — dat den mensch dient maar.... sloopt! Ze weet, dat zij een schoone, vaak zware taak moet vervullen. Ook zij is soldaat — een zwarte soldaat van Mussert. Zij strijdt op háár manier — zij draagt geen wapenrusting — zij neemt het kind aan de hand, haar oogen spieden overal rond om het gevaar te ontdekken en dan steekt ze dien drukken verkeersweg van het leven over en brengt het kind veilig aan den overkant.

DE VLAAMSCHE VROUWEN ROEREN ZICH

Een Vrouwelijke Sociale Dienst

Overal waar de vernieuwende geest van het national-socialisme doordringt, daar roert het volk zich daar slaat het de handen ineen en bouwt aan zijn toekomst en die zijner nakomelingen.

Dat de vrouw een groot aandeel heeft aan dezen opbouw, hebben de reeds bestaande organisaties in de nationaal-socialistische en fascistische landen bewezen. In Duitschland is het de Nationalsozialistische Frauenschaft, in Italië de Fasci Femminili, in Spanje, de vrouwenafdeeling der Phalanx, enz.

Wij, N.S.V.O.-sters, willen natuurlijk graag iets vernemen over het werk van onze geestverwanten over de grenzen.

Laten we eens een kijkje nemen bij onze stamverwanten in Vlaanderen. Hoe doen de vrouwen in Vlaanderen het?

Een artikel over den Vlaamschen „Vrouwelijken Socialen Dienst" van de hand van prof. dr. Fr. Daels geeft ons een kijk op den arbeid van deze organisatie. Hieronder laten wij enkele passages uit dit artikel volgen:

„Wie geld, wie tijd, wie kracht, wie kennis en opvoeding kan schenken aan de volksgemeenschap en vooral aan hulpbehoevende volksgenooten, is daartoe in geweten verplicht.

Het Vlaamsche meisje en de Vlaamsche vrouw hebben het recht en tevens den plicht de volksverbondene kostelooze huishoudelijke hulp aan de volksvrouw op te eischen als haar werkgebied en als haar monopool.

Deze hulp wordt aan de huisgezinnen bijgebracht door den Vrouwelijken Socialen Dienst met eigenhandig werk, niet door het betalen van een werkvrouw.

De Vrouwelijke Sociale Dienst werkt en verzorgt, en troost — bij uitstek een werk voor onze Vlaamsche meisjes, want ieder rechtgeaard meisje draagt in haar ziel een stuk moederschap.

De vrouwelijke sociale helpsters zijn geen inspectrices die aan de menschen bemerkingen doen en raad geven vanuit de hoogte van hun zelfvoldaanheid; die inspectietochten ondernemen op hooge hielen, met een wandelstok in de hand, een sigaret in den mond en op het aangezicht al de kleuren van den regenboog. Die tijden zijn voorgoed voorbij!

De vrouwelijke sociale helpsters zijn ook geen eere-weldoensters, die meenen hun socialen plicht te hebben vervuld wanneer hun naam prijkt op eerelijsten met het bedrag van een storting ontnomen op het overschot van hun sociale woekerij.

Vrouwelijke sociale helpsters zijn vrouwen in werkkleedij, met als wapens een schort, een dweil, een spons, zeep en naaigerief, met mouwen die kunnen opgestroopt worden om te werken en een hart, dat een hekel heeft aan een van buitengeleerd compliment van dank, maar vreugde geniet bij een doorvoelenden handdruk van vrouw tot vrouw, en nog meer van een moeder uit het volk tot een meisje van een volksverbonden burgerij, zoodat voor beiden Christus' preek op den berg geen ijdele woorden blijven, maar levende, bezielende, ware godsdienst. Zóó zullen zijn de Vlaamsche vrouwelijke sociale helpsters.

Vrouwelijke sociale helpsters brengen huishoudelijke hulp aan volksgenooten die spreken, denken, voelen, oordeelen, die een verstand, een hart en een ziel hebben, en daarom brengt deze vrouwelijke sociale dienst zelfs, en misschien vooral, in deze benarde tijden, benevens den geleverden handarbeid, ook geestelijke, sociale en zedelijke opleiding.

De vrouwelijke sociale dienst is te Gent begonnen einde September 1940.

De bedoeling was huishoudelijke hulp bij te brengen aan huisgezinnen in nood en bij deze gelegenheid aan de menschen ook geestelijke en zedelijke hulp en opvoeding te bezorgen.

Na de officieele inrichting van Winterhulp heeft de V.S.D. zich ten dienste gesteld van Winterhulp, en onder de bescherming van Winterhulp Oost-Vlaanderen werden lescyclussen ingericht, welke telkens gedurende drie volle dagen aan de sociale helpsters lessen en practische demonstraties brachten over de inrichting van de vrouwelijke sociale hulp, over sociale tucht, over opvoeding, over kinderverzorging, over gezondheidsleer. Tot hiertoe werden in vier lescyclussen 160 sociale helpsters in hun werkzaamheid ingeleid.

De V.S.D. eischt van de sociale helpsters, dat zij doordrongen zijn van den geest van volksverbondenheid, van levensvreugde en van vreugde bij het volbrengen van hun volksplicht.

De V.S.D. brengt aan de huisgezinnen in nood huishoudelijke hulp, doch huishoudelijke hulp van eerste klas, zoodat dit werk tevens een opvoeding beteekent. Terzelfdertijd wordt aan de menschen geestelijke en zedelijke hulp bijgebracht, zoodat, spijts de grootste ellende, toch weer hoop in de toekomst opdaagt. De vrouwelijke sociale dienst bezorgt aan onze overlaste, afgesloofde moeders, rust en verlof ten huize, in afwachting dat ook aan deze vrouwen een verlof kan worden geschonken midden in de schoone natuur.

De V.S.D. zal de sociale opvoeding van onze volksvrouwen bewerken door het feit, dat men niet alleen van het volk onderdanigheid en gelatenheid eischt, maar het volk nu getuige wordt van toewijding en volksverbondenheid die van boven komen, van de rijken aan geld en van de rijken aan cultuur.

Voor de sociale helpsters zelf zal de werkzaamheid in den vrouwelijken socialen dienst een sociale opvoeding beteekenen door al de ervaringen die zij zullen opdoen en die hun een wetenschap zullen bezorgen welke zij niet kunnen aanleeren in boeken voor sociologie. Zij zullen moeten leeren ellende te herkennen, die zich niet tot ellende wil bekennen, en zij moeten tevens leeren de beroepsbedelaars te herkennen, die zich op dramatische wijze aanstellen uit beroepsgewoonte.

Vrouwen hebben daartoe een veel scherper waarnemingsvermogen dan mannen. Zij kunnen veel hartelijker helpen en steunen dan mannen dit kunnen; maar zij vergeten ook veel moeilijker wanneer zij eens duchtig bedrogen worden, een ervaring, die ieder moet opdoen om aan doelmatige sociale hulp te kunnen doen.

De verzorging van het kind, dat geen familielid is, van het vreemde kind, zal voor de sociale helpster, die later in het huwelijk treedt, de schoonste voorbereiding zijn tot het verzorgen van eigen kinderen: en voor dezen die niet in het huwelijk treden zal het de eerste stap beteekenen tot het verzorgen van alle menschenkinderen, tot een waar sociaal moederschap."

„Volk en Staat" — 29-1-1941.

De Vlaamsche vrouwen richten zich op. Wij, nationaal-socialistische vrouwen in Noord-Nederland, roepen haar een krachtig Hou-Zee toe!

Vertrouwen

Gij, die moet zien in donkere dagen
Hoe onrecht tijdelijk triomfeert,
Niet klagen, dichter, niet versagen,
Maar strijden tot de wereld keert!

Wie stijgt ten slotte en overwint er?
Niet wie het leven tegenhoudt.
De Lente zit al in den Winter,
De bloesem in het harde hout.

RENé DE CLERCQ

„A-sociale kinderen"

Verschillende groote steden in ons land hebben aparte woningblokken voor „a-socialen".

De bewoners, grootendeels menschen die om wat voor reden dan ook, niet in de normale samenleving een plaats kunnen innemen, kennen dezen naam niet.

Zij wonen in een „tijdelijk tehuis voor gezinnen".

Zoo'n blok bestaat gewoonlijk uit rijen van lage betonnen woningen. Aan het begin staat een woning van de opzichteres, die regelmatig de zaak inspecteert en toezicht houdt op het gedrag der bewoners.

De bedoeling is, de menschen zoo gauw mogelijk weer terug te doen keeren in de normale maatschappij: vandaar ook het tijdelijke. Maar er is slechts een heel klein percentage dat hiertoe gebracht kan worden. Ze hebben immers allerlei voorrechten die niet te versmaden zijn: gemeentewoning, lage huur, wasch- en drooginrichting, een „crêche" *) voor de kleine kinderen, avondjes in het clubgebouw en tenslotte clubs, waar hun kinderen beziggehouden worden.

Ik heb het voorrecht één van deze clubs (kinderen van 8—10 jaar) te mogen houden. Hiervoor heb ik een lokaaltje en een uitgebreide sorteering aan materiaal tot mijn beschikking.

Zoo'n club staat tusschen school en huis in. Niet zoo streng als op school, niet zoo vrij als thuis. Mijn programma bestond uit: handenarbeid (het nut hiervan is algemeen bekend), spelletjes (vooral gemeenschapsspelen, waarbij ieder kind als lid van die gemeenschap verantwoordelijkheid moet leeren gevoelen, voor het slagen van het geheel) en voorlezen en vertellen (mijn plan was, belangstelling pogen te wekken voor de dingen buiten hun eigen levenskringetje).

Dit idealisme kreeg al gauw een gevoelige klap. De eerste keer verliep vrij vlot: ze keken de kat uit den boom.

Er waren eenige achterlijke kinderen bij, die het toch al bezadigde tempo nog meer remden.

De tweede keer (ik was er op voorbereid) keken ze hoever ze konden gaan. Ik trok den teugel strak aan en fronste mijn wenkbrauwen.

„Juf, u lijkt de kinderrechter wel," zei er een wat een dergelijken bijval kreeg dat ik informeeren ging, wie zoo al in aanraking waren geweest met dezen ambtenaar. Slechts drie genoten niet de eer, waardoor ze dan ook kennelijk als minderwaardig werden beschouwd.

Alle materiaal wat ze in handen krijgen, tel ik: 10 potlooden, 4 vlakjes, 5 kwastjes enz.

Eens miste ik een sleutel, dien ik voor een spelletje had gebruikt. Ik had er op moeten letten, maar was het vergeten. Toen ik naar huis wilde gaan (de kinderen waren weg) miste ik hem. Hij was nergens te vinden en ik had het ding noodig. Er zat niets anders op, dan m'n clubkinderen huis aan huis te ondervragen. De indruk, dien ik van de huizen kreeg, was droevig. Vuil en rommelig.

Som kreeg ik „medewerking" van de ouders:

„Ik sla je harsens in, as je dat ding heb."

Klaas vond ik, op bloote voeten op een steenen vloer en een dun katoenen blousje op z'n bloote lichaam. (Het was hartje winter!)

Ook Klaas' vader, net terug uit de werkverschaffing, verleende „assistentie".

„Nee juf, 'k heb 'm niet, maar ik zag wel, dat Arie achter de piano zat. Zal ik effe kijke?"

Ik vermoedde hierin een poging om den sleutel op een onschuldige manier te voorschijn te laten komen en nam het aanbod aan, met het voornemen hem probeeren te betrappen.

Helaas, Klaas was me te vlug af. Hij kwam triomfantelijk met den sleutel aanloopen.

Hij lag niet onder de piano, maar in de kast.

„Heb vast Arie gedaan, Juf", was zijn eindconclusie.

De kinderen betalen een clubcent. De eerste weken bracht dit „moeilijkheden" mee.

„Juf, ik heb 'm verlore."

„Nou jongen, ga dan maar eerst een nieuwe aan je moeder vragen."

„Me moeder is niet thuis Juf."

„Dan aan je vader, joh."

„Me vader is op reis Juf, 21 maanden op reis." (Ik begreep dat de man in een eerste-klas coupé zat, tusschen vier muren, waarvan één met tralies.)

„Ja, ga het dan maar even aan „directrice" zeggen." (D.i. de woningopzichteres.)

Twee minuten later was Kees terug.

„Juf, ik heb 'm gevonden. Hij lag op 't muurtje."

Nadat nog eenige dergelijke pogingen mislukt waren, had ik hier geen last meer mee.

Ook op politiek gebied zijn deze kinderen „onderlegd". De haat tegen het nationaal-socialisme is ook in deze kinderen gezaaid en heeft in hen een bijzonder vruchtbaren bodem gevonden.

Het lijkt soms wel eens hopeloos, om van deze kinderen bruikbare leden van de volksgemeenschap te maken, en maar zelden ontdek ik kleine trekjes die weer hoopvol zijn.

Ik heb een pienter meisje, uit een gezin, met een vader die „op reis" is met een achterlijke moeder en drie achterlijke broertjes en zusjes. Dit meisje presteert behoorlijk veel, wil vooruit in de wereld en heeft belangstelling voor dingen, ook buiten het „dorp".

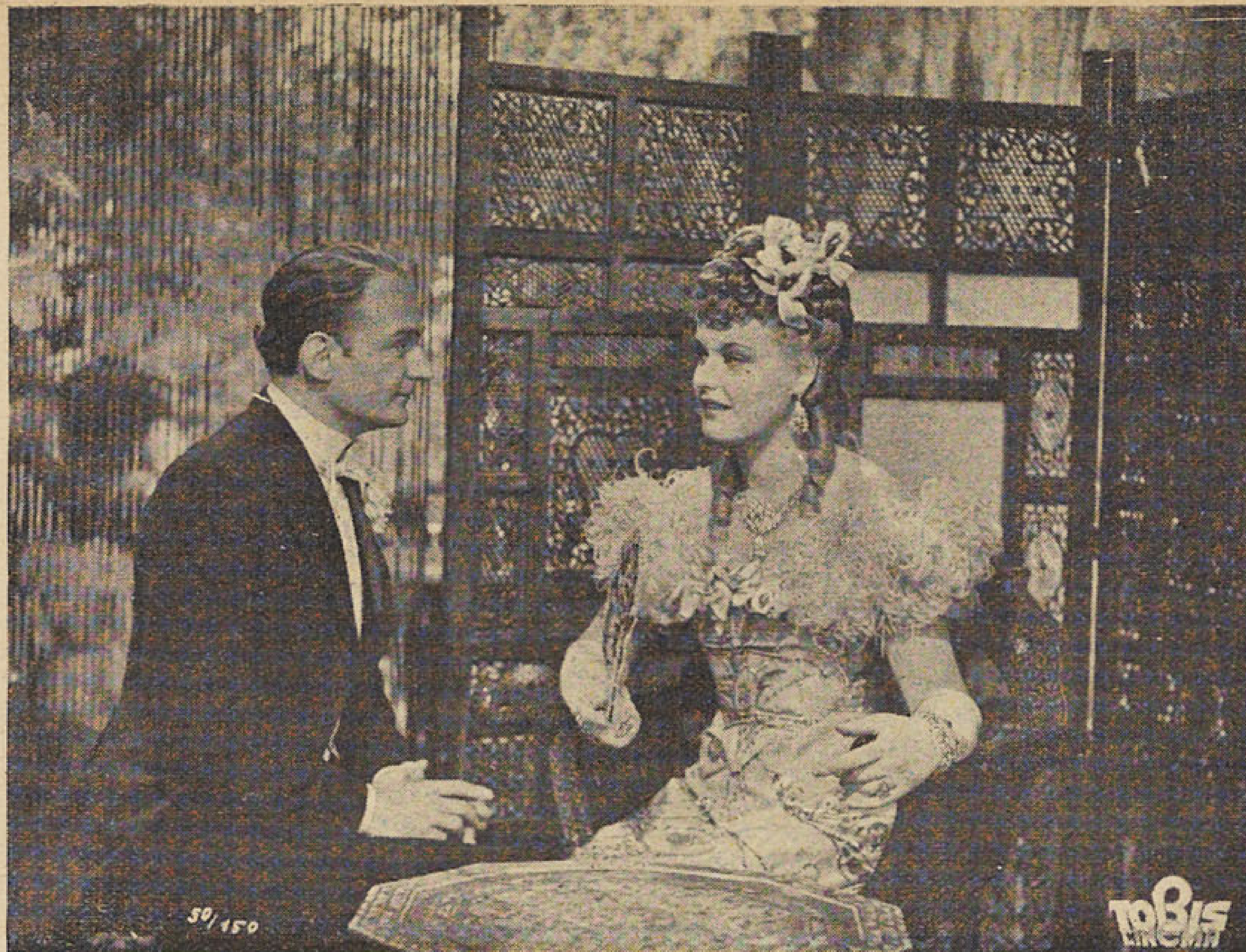
Zal zij toch verstikt worden in de banden van de omgeving waarin ze „opgevoed" wordt?

Ook hier wordt het tijd, dat het nationaal-socialisme ingrijpt en een einde maakt aan dergelijke degenereerende toestanden.

G. H.

---

*) Gesticht tot het bewaren en verzorgen van zuigelingen.

Maria Holst als de operettekoningin Marie Geistinger, en Willy Forst als Franz Jauner in de Tobis-film „Operette".

(Foto Tobis)

Film

Duitschlands soldaten rukken op. Doch tegelijkertijd arbeidt Duitschland aan de cultuur: ditmaal met de Tobis-film „Operette", aan de onvergetelijke vreugden van zijn muziekleven.

Het is niet goed mogelijk, van deze film in het kort een overzicht te geven: daarvoor zijn de indrukken, die men er van meeneemt, te veelvuldig en te overweldigend. Daar is in de eerste plaats Willy Forst zelf, die regisseert en de hoofdrol speelt, met naast hem de bekoorlijke Maria Holst als de koningin der operette Marie Geistinger; daar is de fascineerende figuur van Johann Strauss (Edmund Schelhammer) Leo Slezak als de dikke Franz von Suppé, Paul Hörbiger en vele anderen. Daar is haast elke honderd meter film een andere operette; de meesleepende melodieën van Von Suppé, Strauss en Carl Millocker wisselen elkaar af en het eene schouwspel is nog mooier dan het andere.

Door de film is dan geweven de geschiedenis van Marie Geistinger en Franz Jauner (Willi Forst), die als onbekend regisseur opklimt tot directeur van de Wiener Hofoper, totdat hij dit alles laat varen om eindelijk samen te werken met Marie Geistinger, voor welk doel hij het Ring-theater koopt. Van dit samenwerken komt evenwel niets en dit leidt tot Jauners val; het slot geeft dan Jauners strijd om weer voet aan den grond te krijgen — eindelijk gelukt dit ook.

Een film van den eersten rang!

M. W.

Boekbespreking

„De verloren Bruid" door Fred van Laer; uitgave N.V. Arbeiderspers, Amsterdam.

Fred van Laer laat ons de jeugdjaren doormaken van Frank. Deze is een volksjongen, die uit een zeer arm en kinderrijk gezin voortkomt en zich, ondanks zijn ondervoeding en asthmatischen aanleg, opwerkt tot de beste van zijn klas. Frank is een jongen als elke ander, die kattekwaad op straat uithaalt en zich allerlei jongensellende op den hals haalt. Toch valt hij ons op door zijn rechtschapenheid, waarvan ons de schrijver — zonder weeïge opphemelarij en sentimentaliteit — laat kennis nemen.

Sterk treffen ons de toestanden in de uiteengerukte gezinslevens.

Ook de latere levensloop van Frank wordt in dit boek beschreven en telkens weer treft ons de opmerkingsgave van den schrijver, zooals ons die heeft getroffen vooral daar waar het het gedachtenleven van het kleine kind betreft.

Iets moet ons echter van het hart: eenige zeer onsmakelijke omschrijvingen van dingen des levens, die nu eenmaal minder geschikt zijn aan „uiteenrafeling" prijs gegeven te worden. Men zou hier bijna kunnen gaan spreken van „Freudiaanschen" invloed en dat is jammer. Wij zijn er niet wars van de dingen bij den naam te noemen, maar daarbij behoeft men dan toch niet in een platte taal te vervallen.

te L.

„Het Lied der Duisternis", door Alice Bretz. Uitgave: Leopold, Den Haag.

De schrijfster van dit boek — die haar eigen leven verhaalt — is een op volwassen leeftijd blind geworden vrouw. Na den eersten schok te boven gekomen te zijn, probeert zij weer in het normale leven terug te keeren. Het aanleeren van het braille-schrift geeft haar gelegenheid om met goede lectuur den geest bezig te houden.

Zij legt zich een systeem van werken op en weet zelfs zich op den duur zoo goed als onafhankelijk te bewegen in het gezelschapsleven.

Langzaam, door groote zelfoverwinning en met hulp van haar beste vrienden vindt zij haar evenwicht terug en leert zich aan te passen aan haar toestand.

Dit boek is zeer zeker de moeite van het lezen waard. Het draagt ertoe bij om als ziende mensch zich eens te verplaatsen in het geestesleven van den blinde en te leeren hem in het leven zooveel mogelijk egemoet te komen.

R. v. T.

Het boek voor de Jeugd. — Uitgave N.V. Amsterdamsche Boek- en Courantenmaatschappij, Amsterdam.

Dit boek is samengesteld door Cor Bruin, Arie Pleyer, Age Scheffer, Theo Thyssen en Piet Schuhmacher.

Een keur van sprookjes en vertellingen van allerlei aard, bijdragen van Hans Andersen, Selma Lagerlöf, Marie van Zeggelen, Jack London, Kievit, Been en nog vele anderen, verhaaltjes voor kleine en groote kinderen, van dieren en menschen, droevige en blijde, werkelijkheid en fantasie, ziedaar de inhoud van dit mooi uitgevoerde boek. Hierin kan een ieder iets van zijn gading vinden.

Een boek dat in geen enkele kinderkamer mag ontbreken.

G. E. M.-v. d. V.

„Practisch bezuinigen". Uitgave: „Kosmos", Amsterdam.

Van de hand van P. Guermonprez en A. Siegenbeek van Heukelom verscheen een zeer nuttig boekje over: veranderde tijden veranderde voeding, thee, koffie en andere dranken, zuinigheid en wijs beleid, beter huishouden — minder uitgeven niet hamsteren — tòch voorraad maken, enz. enz.

Al deze onderwerpen en nog vele andere worden op een duidelijke en prettige wijze voor de huisvrouw behandeld.

Het boekje is verlucht met gezellige penteekeningen.

Van beteekenis is vooral het hoofdstuk „50 geboden voor de keuken" waardoor menige huisvrouw haar zonden tegen een goede manier van huishouden zal kunnen beteren.

Wij kunnen dit boekje van harte aanbevelen.

Het begin van den dans. De „dansvloer" lijkt ons minder geschikt, maar schijnt toch geen bezwaar op te leveren!

De „Zarape", een doek, bont bestikt en met de hand geweven, speelt een groote rol in het uitbeelden van dezen dans (zooals de castagnetten niet zijn weg te denken bij den Spaanschen dans). Als de dans begin heeft de danseres de Zarape om het achterhoofd geknoopt......

..... maar dan wordt de Zarape met strakke en toch soepele beweging der armen naar achteren gezwaaid.

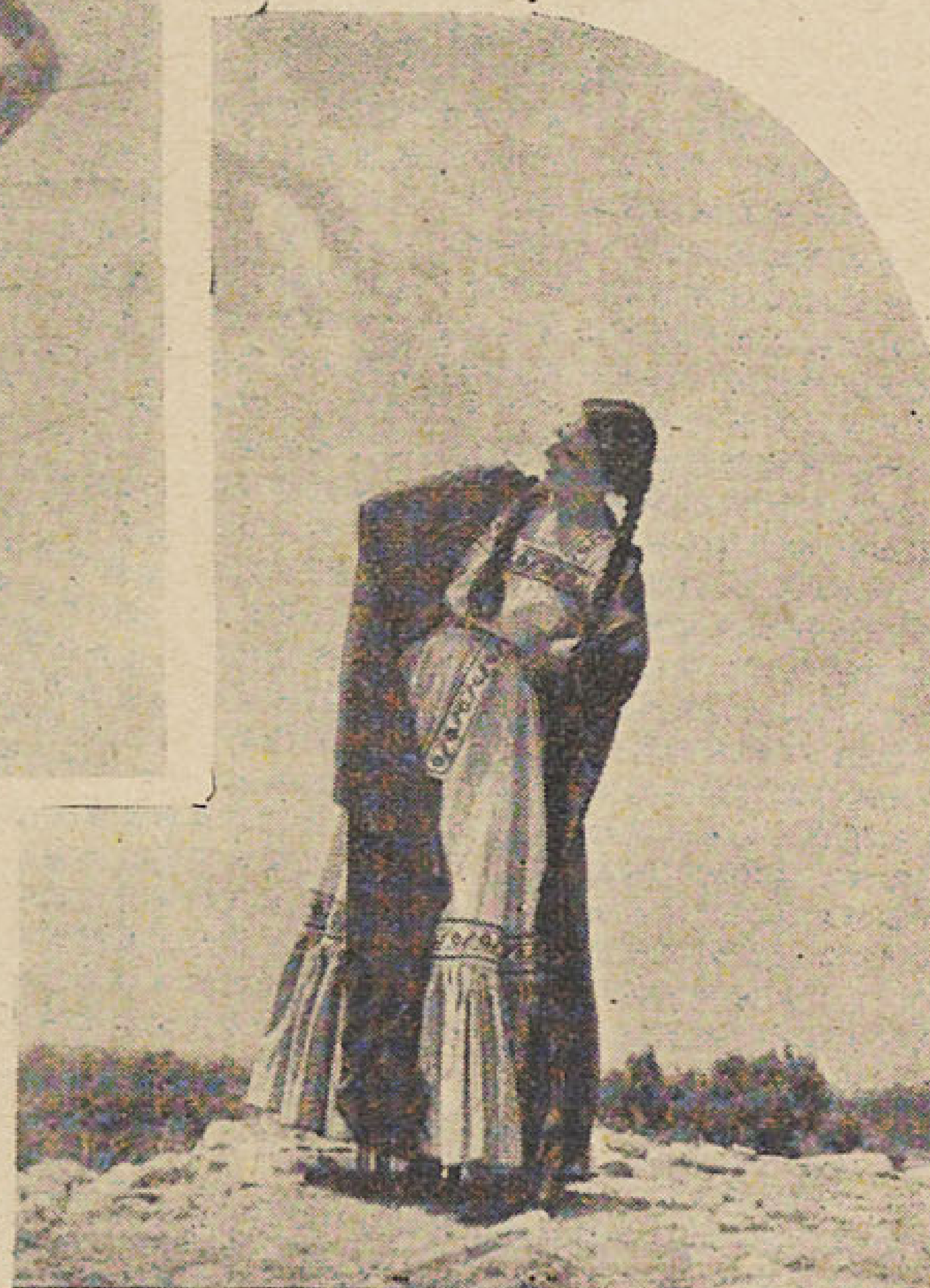
Volksche danskunst uit Mexico

De dans is de eeuwenoude cultuur der volkeren. Ieder volk uit in den dans zijn karakter en tradities. Nauw verbonden is de dans met den aard van het volk. Een volksdans kan dan ook nooit beter worden uitgevoerd dan door de vertolkers(sters) van het land zelf. Want in den dans moet de bezieling van het eigen volk liggen.

Foto boven: De wijde, ook al bont bestikte rok met den „volant", die ons doet denken aan de negentiger jaren en de 'Wiener Walz' wordt in het wilde spel van kleur en charme betrokken.

Deze Mexicaansche dans vertelt van de ontstuimigheid van het volk. Hij vertelt echter ook duidelijk van de Spaansche afkomst en den sterk Spaanschen invloed op het Mexicaansche volk uit de vroegere eeuwen.

Foto links: De Zarape wordt tijdens den dans over de borst gekruist.

Foto rechts: Dan volgen de majestueuze danspassen; de rechterhand blijft in de zijde geplaatst.

Kleurig is de kleedij van deze danseres en rijkbestikt, want de Mexicanen houden van harmonieuze kleuren, gerangschikt in even harmonieuze patronen.

In Mexico dragen de vrouwen, die den eigen landsaard getrouw bleven en niet werden beïnvloed door de Amerikaansche mode-„makers", meestal het diepzwarte lange haar in twee vlechten. Er is zelfs een tijd geweest, dat was heel vroeger, dat het als een diepste beleediging, welke men een vrouw kon aandoen, gold haar de vlechten af te snijden!

N.S.V.O. NIEUWS

ARNHEM

Op Dinsdagavond, 8 April, hield de N.S.V.O., kring Arnhem, een Paasch-samenkomst.

Stipt half acht werden de deuren gesloten, vooral om laatkomers nu eindelijk te overtuigen, dat nationaal-socialisme en stiptheid hand in hand gaan!

(Geen slecht voorbeeld voor de andere plaatsen om dit na te volgen! — Noot opst. De N.S.V.)

Kam.ske Westenborg, de waarnemend kringvrouwe, heette namens de districtsleidster, kam.ske C. W. Japing—Jansen, die wegens ziekte verhinderd was de bijeenkomst bij te wonen, van harte de talrijk opgekomenen welkom, in het bijzonder eenige Duitsche gasten, waaronder Frau Baginsky, Führerin einer Abteilung der N.S. Frauenschaft.

Kam.ske Van Achterberg heeft ons interessante bijzonderheden verteld over ons Paaschfeest, feest van de Lente; een feest van levenskracht en vruchtbaarheid.

Deze uiting van levenskracht en vruchtbaarheid is de oorsprong van vele gebruiken, die ook tot op heden nog gehandhaafd bleven, maar waarvan de beteekenis welhaast niet meer bekend is. Spr. gaf talrijke voorbeelden en legde deze op duidelijke wijze uit.

Een aardige bijzonderheid is, dat kam.ske Van Achterbergh een „Palmpaasch" mee had gebracht en aan de hand daarvan uitleg gaf van deze nog alom in ons land in zwang zijnde „Palmpaasch".

De avond, die niet alleen een leerzaam maar ook een echt kameraadschappelijk karakter droeg, werd besloten met „Alle man van Neerlandsch stam".

DEVENTER

Op 7 April j.l. hield kring Deventer der N.S.V.O. een openbare vergadering.

De kringleidster heette de aanwezigen, die in grooten getale waren opgekomen, welkom.

Kam. Piekaar trad als spreker van dien avond, in de plaats van den districtsleider, kam Jager, die verhinderd was, op. Hij behandelde de taak der vrouw in de nieuwe maatschappij. Vooral de opvoeding der jeugd en het moederschap besprak hij uitvoerig. Voor de moeder is niets ergers denkbaar, dan haar kind op te voeden met de gedachte, te weten, dat er later in de maatschappij geen plaats voor is en, zooals tot heden gebeurde, haar zoon naar den steun verwezen te zien.

Ook zette hij op treffende wijze de taak der Winterhulp uiteen. Met een opwekking tot medewerking aan den opbouw van het nieuwe Nederland, beëindigde hij zijn eenvoudige, doch krachtige rede.

Kam.ske Bongertman sprak na de rustpoos over de taak van de stewardess en vertelde interessante belevingen uit den tijd, dat dit kameraadske bij de K.L.M. dienst deed als stewardess.

EINDHOVEN

Ook Eindhoven heeft sedert enkele weken een afdeeling der Nationaal-Socialistische Vrouwen Organisatie.

De geweldige belangstelling blijkt wel het beste uit het feit, dat zich reeds in de oprichtingsbijeenkomst ruim 80 leden hebben opgegeven, welk aantal sindsdien voortdurend is toegenomen, zoodat nu de honderd belangrijk is overschreden.

Er is direct een groote activiteit ontplooid: kam.ske Agterbergh uit Arnhem vervulde reeds een spreekbeurt; de landelijke leidster, kameraadske De Ruiter—v. Lankeren Matthes gaf persoonlijk blijk van haar belangstelling.

Er werden verschillende plannen in uitvoering genomen. Onder de kam.skes blijkt de drang naar daden in belangrijke mate aanwezig te zijn.

HEERENVEEN

Dinsdagavond, 8 April j.l., hield deze afdeeling der N.S.V.O. haar eerste vergadering. De opkomst was zeer bevredigend en de stemming uitstekend.

Als spreekster trad op kam.ske Hilda Bongertman. Voor de pauze sprak zij over het doel en streven van de N.S.V.O. Na de pauze over het vliegwezen en de taak der vrouw daarin in den toekomstigen nationaal-socialistischen staat. Haar interessante lezing werd door de aanwezigen met groote aandacht gevolgd. Het was al met al een prachtige avond!

Na nog gezamenlijk eenige liederen te hebben gezongen, ging tegen 11 uur de vergadering uiteen.

En het succes van dezen avond? Alle aanwezige vrouwen traden tot de N.S.V.O. toe!

HAREN (Gr.)

Op 1 Maart j.l. opende de Nationale Jeugdstorm zijn eerste Vendelkwartier in het gewest Groningen en Friesland te Haren bij Groningen.

Om dat te bereiken was veel noodig. Van de gemeente kreeg hij de beschikking over een — voor afbraak bestemde — woning, die reeds eenige jaren leegstond.

Al gauw werd er contact gezocht met de N.S.V.O., die zich spontaan bereid verklaarde hiervan een frisch Vendelkwartier te maken. Er werd geschrobt en gesopt. 1001 moeilijkheden waren te overwinnen... maar ze werden overwonnen, omdat er met zooveel liefde en enthousiasme aangepakt werd.

Op 1 Maart dan opende de N.J.S. officieel het inderdaad frissche en gezellige kwartier.

Als gastvrouw trad de N.S.V.O. op. 150 Groningsche stormers en stormsters kwamen blijk geven van hun belangstelling. Bovendien vele genoodigden, de W.A., de P.O., de echtgenooten van onze vrouwen, samen ongeveer 280 belangstellenden.

Na de overdracht van het gebouwtje door den streekleider aan den vendelcommandant, nam de leidster der N.S.V.O., kam.ske Buwalda—Hansen het woord. Zij wees op de prachtige samenwerking van N.J.S. en N.S.V.O., waardoor dit alles werd tot stand gebracht, en op den natuurlijken band die er bestaat tusschen beide organisaties.

Door de gulheid der vrouwen kon ze den commandant een vlaggemast en oranje-blanje-bleu vlag overhandigen en hem bovendien de portretten van den Leider en den hoofdstormer, kam. Van Geelkerken, voor het interieur aanbieden.

De blijde gezichten der kinderen, die na afloop nog een kop chocolade en een krentenbol te genieten kregen, waren de bekroning voor de N.S.V.O.-sters.

Om oude gewoonten in eere te doen herstellen, organiseerde de afd. Meppel der N.S.V.O. een wedstrijd in „Palmpaaschhanen" onder de kinderen van den Nationalen Jeugdstorm.

Terecht mag worden vermeld, dat deze goed geslaagd is; het aantal deelnemers(sters) overtrof zelfs de verwachting.

Zeer velen hadden werkelijk aardige versieringen aangebracht. Het was dan ook moeilijk om de mooiste „Palmpaasch" te bekronen.

Nadat men een poos gezellig bijeen was in het kringhuis, ging men in optocht naar het Diaconessenhuis en naar kinderen die thuis ziek lagen, om ook deze te laten genieten van de „Palmpaasch".

Zeer verheugend is het voor de N.S.V.O., dat zij zulk een succes mocht boeken met het wederinvoeren van dit aloude gebruik daar, waar het in het vergeetboek was geraakt.

NIJMEGEN

Van 2 tot en met 7 April hield de N.S.V.O. van Nijmegen een tentoonstelling van Indische kunst.

Een groot vertrek in het kringhuis was op smaakvolle wijze met Indische gebruiks- en kunstvoorwerpen gevuld.

Kamske Voskuil, die zelf in Indië deze collectie heeft verzameld, gaf op boeiende wijze uitleg van de vervaardiging en het gebruik ervan, maar bovenal van de liefde en toewijding, waarmede de Inlander soms jaren en jaren aan een kunstig werkstuk arbeidt.

De vele bezoekers waren zeer voldaan, zoodat deze tentoonstelling zeker geslaagd mag heeten.

TWELLO

Op Woensdag, 9 April j.l., hield de groep Twello der N.S.V.O. een bijeenkomst.

Kameraadske Reyenga uit Apeldoorn gaf een uiteenzetting van de taak der vrouw in den nationaal-socialistischen staat. Er werden verder eenige huishoudelijke punten behandeld. Eén der kameraadskes verklaarde zich bereid voor de leden een cursus te houden in ziekenverzorging en E.H.B.O.

Een aantal nieuwe leden kon weer worden ingeschreven.

Met het zingen van „Alle man van Neerlands stam" werd deze goed bezochte bijeenkomst gesloten. Een bijeenkomst die was gehouden in goede kameraadschap en zeker vrucht zal dragen.

Ook Texel heeft onze roepstem genationaal-socialistisch leven — in de brouwerij!

Kruidentuintje

Van oudsher werd bij de spijsbereiding steeds gebruik gemaakt van allerlei kruiderijen en specerijen om den smaak van de spijzen te verhoogen en door verschillende keuze een afwisseling in de voeding te brengen. Iedere huisvrouw bezat dikwijls de van moeder en grootmoeder overgeërfde recepten van kruidenmengsels en de aanwijzingen hoe en waar deze te gebruiken.

De z.g. tuinkruiden, in den zomer versch en 's winters gedroogd, vonden een geregeld gebruik. De huisvrouw had daartoe een afgeschoten hoekje in den tuin, waar de geliefde kruiden verbouwd werden.

Toen evenwel de trek naar de steden grooter werd, zakte het kruidengebruik uit eigen tuin vanzelfsprekend iets af, omdat men dikwerf geen beschikking had over een tuin.

Het gebruik van de z.g. Indische specerijen en van allerhand kruidige sausjes, die kant en klaar in den handel kwamen, nam toe. Zooals helaas met veel steedsche gebruiken geschiedt, ging men op het platteland ook aan de uitheemsche kruiden de voorkeur schenken.

Kruidentuintjes treft men nog maar zelden aan en toch is dit om allerlei redenen te betreuren.

Ten eerste is het regelmatig gebruik van b.v. peterselie, selderij, enz. uit voedingsoogpunt aan te raden, omdat ze ons vitaminen in overvloed leveren. Verder kan de huisvrouw door eigen vinding in het gebruik van deze kruiden een apart aroma geven aan haar gerechten, de afwisseling wordt daardoor grooter. Haar kookkunst wordt er door verrijkt.

Kropsalade b.v. kunnen we eenige dagen achtereen ter tafel brengen en door steeds andere toekruiden te gebruiken, wordt het iedere keer iets nieuws.

De eene dag wat fijngesneden bieslook, den volgenden dag een weinig gesnipperde blaadjes van het basielkruid. Dan weer nemen wij blaadjes van de borageplant of majoraan.

Nu de aanvoer van uitheemsche kruiden gestremd is, en deze daardoor schaarscher en duurder worden, is het een prachtige gelegenheid om deze oude, bijna vergeten „kruiderijkunst" weer naar voren te brengen. U zult opmerken dat ook indien men weer volop allerlei buitenlandsche specerijen kan krijgen, u toch niet meer van deze tuinkruiden afstapt.

Heeft men niet de beschikking over een tuin, dan kan men eenige soorten kweeken in balkonbakken of bloempotten.

Bestem dus, nu ge den tuin weer gaat beplanten, een apart hoekje voor uw eigen gebruik en bestelt om te beginnen eens de volgende kruidenzaden. De lijst is natuurlijk voor allerlei uitbreiding vatbaar, maar éénş geprobeerd, zult ge zelf verder gaan experimenteeren.

Neem zéér zeker peterselie, krul of gewone. De krulpeterselie is heel aardig voor garneering van schotels.

Selderij en boonenkruid, het laatste gebruiken we niet alleen bij de tuinboonen, maar ook bij de bereiding van peulvruchten.

Basilicum voor de sla, voor soepen en sausjes, evenals kervel en borage.

Voor de kinderen is het zaaien van tuin- of sterkers een geliefkoosde bezigheid. Bovendien vormt het een zeer gezonde broodbelegging.

Aarzelt niet, doch neemt de proef!

Te zijner tijd zullen wij recepten geven, waarin nadere aanwijzingen voor het gebruik van deze groene kruiden.

TEXEL

Ook Texel heeft onze roepstem gehoord. Op 9 April j.l. is de eerste groep der N.S.V.O. op Texel in 't leven geroepen. Men wil ook daar niet langer de onsociale toestanden, die er nog heerschen, aanzien, zonder daadwerkelijk mee te bouwen aan de toekomst van ons volk.

Ook de kameraadskes daar willen een schakel vormen in de groote keten die alle nationaal-socialistisch voelende vrouwen met elkaar verbindt.

De waarnemend groepsleidster sprak de aanwezigen toe en zette in het kort de taak en werkwijze der N.S.V.O. uiteen.

Er werd besloten iederen Woensdagavond bij elkaar te komen, om deze uren te besteden aan socialen arbeid voor onze volksgenooten en te helpen waar dat noodig is.

Om tot een aanvang te komen, waren allen bereid het eerste werk met eigen middelen te bekostigen.

Al is er ook nog maar met een bescheiden aantal van 13 leden begonnen, men is toch bezield met de vaste overtuiging, dat binnen afzienbaren tijd een groot deel der Texelsche vrouwen in onze rijen te vinden zullen zijn!

Houdt moed, kameraadskes op Texel! De tijd is rijp voor u — nu met recht de schouders zetten onder uw werk.

De schoonmaak op Texel is begonnen!

Voor Schiedam zie pag. 8.

Puzzle-rubriek

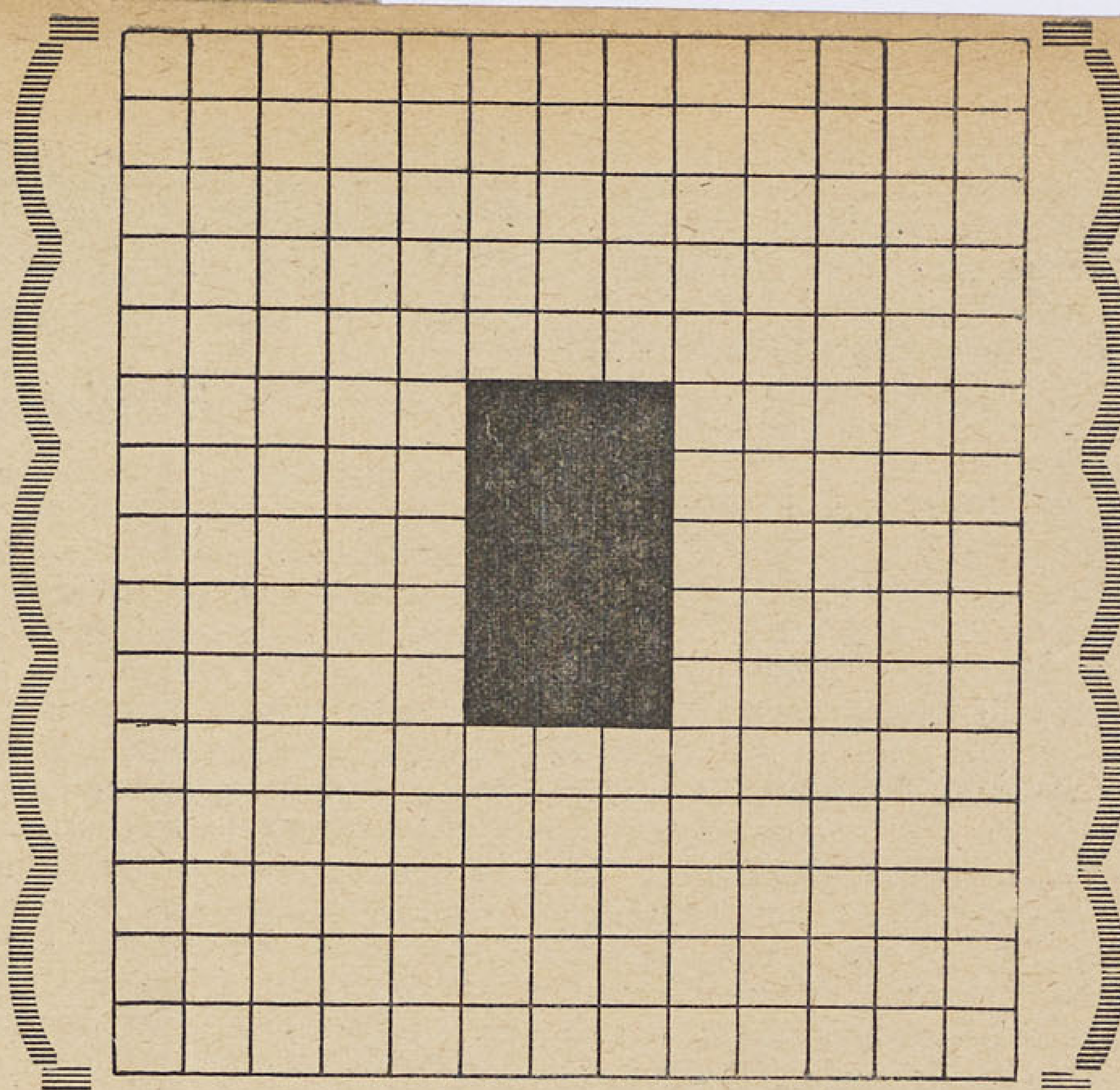
Verkavelingsprobleem

HET is dit maal niet een werkelijk probleem van ruilverkaveling, waaraan nu eenmaal vele haken en oogen vastzitten, doch wel een vraagstuk over verkaveling, dat u voorgezet wordt.

Bijgaande figuur stelt een terrein voor dat verkaveld moet worden. Het zwarte gedeelte, het middengedeelte dus, van het te verkavelen gedeelte, is niet te koop.

Er doet zich echter een lastig probleem voor. Allereerst moet het geheel in twaalf deelen van dezelfde grootte verdeeld worden. Daarna dient in elk deel de plaats gekozen te worden voor een klein huisje (een klein vierkantje dus). Echter zoodanig, dat men door deze twaalf huisjes zes rijen verkrijgt, waarvan op elke rij vier huisjes staan.

Hoe moet die moeilijkheid opgelost worden? (Een en ander a. u. b. door een teekeningetje aan te geven.)

* * *

De oplossing dezer puzzle kan worden ingezonden binnen acht dagen na de verschijning van dit nummer aan het volgende adres:

Puzzle-Rubriek
„De Nationaal-Socialistische Vrouw",
Kaiserstraat 9,
Leiden.

Als prijzen voor de juiste oplossingen worden wederom een drietal fraaie boekwerken beschikbaar gesteld.

Over deze rubriek kan géén briefwisseling worden gevoerd!

De oplossing van de Paaschkruiswoordpuzzle

De Paaschei-kruiswoordpuzzle had wederom veler belangstelling. Ziehier, hoe de in te vullen **omschrijvingen** luiden:

Verticaal:		Horizontaal:	
1.	Auke;	1.	aam;
2.	An;	4.	runen;
3.	meie;	6.	aak;
4.	ra;	7.	Inn;
5.	nn;	9.	Epe;
6.	Apo;	11.	om;
8.	Nes;	13.	os;
10.	Paschen;	14.	Essen;
12.	me;	17	tcd;
13.	on;	18.	Mahon;
15.	sta;	20.	ie;
16.	Edo;	21.	Ai;
18.	me;	23.	enz.
19.	na;	25.	Ain;
20.	Ida;	27.	Idi;
22.	Idi;	29.	agger;
23.	eng;		
24.	zie;		
26.	i.d.;		
27.	i.e.;		
28.	dr.		

PRIJSWINNARESSEN

Onze fraaie prijzen vielen ditmaal ten deel aan de kameraadskes: E. H. H. E. Baron, Van Alkemadelaan 51, 's-Gravenhage; Marieke Meester, apotheek Hillen, Rijnstraat 81, Arnhem; A. Steinmeijer, Van Cittersstraat 56, Rotterdam;

De prijzen worden een dezer dagen verzonden.

De prijzen, welke beschikbaar gesteld waren voor onze voorlaatste puzzle (de inbraak in het kasteel) zijn gewonnen door de kameraadskes: B. M. Kalbfleisch-van der Sluijs, Prümelaan 49, Arnhem; A. M. Metzelaar—Lijtsman, Torenveltstr. 23, Oegstgeest; M. Horsting—Oor, Kerkallee 45, Velp (Gld.).

De administratie zal de prijzen een dezer dagen verzenden.

(Vervolg N.S.V.O.-Nieuws)

SCHIEDAM

Woensdag, 2 April j.l., hield Schiedam de eerste groepsvergadering der N.S.V.O., welke voortaan om de 2 maanden gehouden zal worden.

De plaatselijke leidster opende de vergadering, welke door 30 vrouwen werd bezocht, en stelde deze voor aan de districtsbeheerster, kam.ske Sprokop, en aan de spreekster van dezen middag, kam.ske Schreuders.

Na het zingen van het N.S.V.O.-lied werd het woord aan kam.ske Schreuders gegeven. Zij had als onderwerp gekozen: Wat verwacht de N.S.V.O. van ieder persoonlijk? Wat wil de N.S V.O. als organisatie?

Onze groote taak is: het Vaderland mee op te bouwen! Hoe kunnen wij daaraan meewerken?

Voor de gehuwde vrouw, die tevens met kinderen gezegend is, zal dit allereerst zijn: werk in eigen kring. Onze kinderen opvoeden in den geest van de drie bronnen, waaruit het nationaal-socialisme is gesproten:

1. Godsvertrouwen.
2. Liefde voor Volk en Vaderland.
3. Eerbied voor den arbeid.

Elk kind, hoe klein ook, zal onbewust de voetstappen van moeder volgen. Toont zij Godsvertrouwen, dan zal het kind dit als regel ook krijgen. Heeft zij liefde voor Volk en Vaderland, dan kan zij het kind van die liefde meedeelen en zal het kind er later nooit mee spotten. En zeker zal de moeder het kind eerbied voor den arbeid kunnen bijbrengen.

Nu de taak van de ongetrouwde vrouw, o.a. de onderwijzeres.

Haar invloed op de jeugd is al zeer groot. Door middel van vertelling en het toonen van mooie platen kan zij de leerlingen liefde voor het Vaderland bijbrengen.

En dan de taak voor de jonge vrouwen in den Nationalen Jeugdstorm. De N.J.S., die helpen wil, waar de ouders te kort mogen schieten en waar de opgroeiende jeugd tevens sportief gevormd wordt.

En wat wil de N.S.V.O. als organisatie? Sociale zorg! Jeugdzorg en Gezinshulp.

De jeugd is de toekomst van ons volk. Daarom zorg voor de jeugd. Maar om daartoe te komen, is zeker gezinshulp noodig in moeilijke tijden, bij ziekte van moeder of kinderen.

Hier ligt een belangrijke taak voor de jonge meisjes, die door den arbeidsdienst in de toekomst, de noodige ervaring zullen opdoen. Het moet voor hen heerlijk zijn op deze manier mee te mogen bouwen aan ons Vaderland.